

tigt, at ministeren allerede nu får mulighed for at præcisere, at han ønsker begrebet væsentlige samfundsmæssige hensyn præciseret i lovforslagets bemærkninger og også får præciseret, hvilke argumenter der ikke kan accepteres.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Ønsker miljø- og energiministeren ordet? (Op- hold). Det ser det ikke ud til, og så er det hr. Hans Christian Schmidt som ordfører i anden runde.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ministeren for besvarelsen.

Jeg forstod på miljø- og energiministeren, at ministeren syntes, der var en stor overensstemmelse mellem de synspunkter, der blev frembragt fra min side, og det høringsnotat, KL er fremkommet med. Nu har vi jo hver vores arbejdsfacon, og vores er at lytte til de implicerede parter. Der ville måske være nogle, der kunne få en mere farbar vej at færdes på, hvis de gjorde det lidt oftere, men erfaringen vil jo lære folk, hvad man skal gøre, så det skal jeg ikke blande mig yderligere i. Men jeg vil gerne rose KL for deres høringsnotat, og måske skulle ministeren sørge for, at det blev sendt til hvert hjørne af Miljøministeriet; det ville sikkert være en god idé. Lige nøjagtig Miljøministeriet har jo et løfte, man skal have indfriet.

Miljøministeren stiller sig selv i spidsen og siger: Jamen jeg tror ikke, at de forhold, KL påpeger, kommer til at gælde. Næh, men det er stort set det eneste hørings svar, der virkelig sætter en finger på nogle ting og siger: Det her er man nødt til at sikre, at der bliver gjort noget ved. Det har udviklet sig sådan, at hele debatten her i Folketingssalen er kommet til at dreje sig om de punkter, og det er jo sådan set meget godt. Den er gået på spørgsmålet om, hvad samfundsmæssige hensyn er, og jeg synes sådan set kun, det er godt, at når man får nogle synspunkter fra de implicerede parter, tager man dem med. Jeg tilkendegav i øvrigt også, at de gjorde indtryk på os, og det håber jeg også de gør på andre partier.

Men til substansen: Lad os kigge på, om boligbyggeri vil være et væsentligt samfundsmæssigt hensyn. Hr. Søren Kolstrup sagde, at nu er det vel ikke sådan, at boligbyggeri kan være et væsentligt samfundsmæssigt hensyn. Venstre har sådan set en anden opfattelse, for med den bolig mangel, der er i København, hvor bl.a. unge mennesker i hvert fald ikke altid har råd til

at betale de store huslejer, var det måske en god idé, at det kunne være et væsentligt samfundsmæssigt hensyn. Jeg vil godt spørge ministeren, om det er det, der er tanken.

Jeg er altså også nødt til at spørge ministeren, om ministeren deler den opfattelse, at kommunerne har gjort det rigtig godt indtil i dag, hvor vi kan konstatere, at de har forøget antallet af kolonihaver med 850 om året. Det vil jeg godt bede ministeren om at tilkendegive her fra talerstolen, for jeg synes, det er vigtigt, så vi ved, hvad det er, vi har at arbejde med.

Ministeren siger, at ministeren tror ikke, kommunerne vil finde på at afmelde alle de kolonihaver. Jamen kommunerne kommer jo ikke i en situation, hvor de kan vælge. Også de kommuner, som vi alle er enige om har gjort det fuldstændig rigtigt, får at vide: Hvis I vil være frit stillet og vil kunne handle som i dag, er I nødt til at gøre det inden 1. november, for ellers kan det ikke lade sig gøre. Her må jeg sige, at nu skal man jo huske, hvem det er, man presser til hvad. Man skal ikke gøre det til, at det er en kommunal ønskeseddel, vi er ved at opfylde.

Og så vil jeg sige til ministeren, at det om helårsbeboelse, det kvitterer jeg for, og det tager vi så og diskuterer i udvalget. Men jeg synes i hvert fald, at her er det meget vigtigt, at vi får løst problemerne, og vi at får dem diskuteret igennem.

Jeg kan allerede nu sige, at med den besvarelse, der var på det mest essentielle i hele den debat, der har været, nemlig om det med væsentlige samfundsmæssige hensyn, som bl.a. KL og flere ordførere har rejst, så vil vi allerede gerne nu tilkendegive, at vi ønsker, at ministeren kommer i Miljø- og Planlægningsudvalget, så vi kan få en tilbunds gående drøftelse af de forhold her.

Jeg vil gentage, hvad jeg sagde i min første runde: Venstre vil ikke acceptere, hvis det her forslag ender med at medføre, at det er kolonihavefolket – altså dem, der er der i dag – der kommer til at betale.

Og jeg vil sige til ministeren: Nuvel, det kan godt være, at vi vil få varige kolonihaver, men det kan gå hen og være på bekostning af, at vi mister den kultur ar, der har fulgt de kolonihaver. Hvis det sker, kan man jo bagefter spørge sig selv, om alene det, at man fik vedvarende kolonihaver, var godt nok til, at vi skulle have det lovforslag.

Eller skulle vi måske allerede i dag have kunnet gennemskue, at forslaget kan medføre, at der bliver prisstigninger, det bliver så svært at få